

достъпна за други мѣстность, прѣвождаше на французски по-потресаещитѣ отъ тия новини, па едни отъ тѣхъ съобщаваше на нѣкои познати нему и вѣрни чужди кореспонденти, между които и она на тѣй много заслужившия по онова врѣме либераленъ английски вѣстникъ „Daily News“ (Дневни Новини), а други самъ той или посрѣдствомъ други лица изпращаше чрѣзъ чуждитѣ въ Цариградъ пощенски писалища, дѣто намѣрваше за по-добрѣ. Сжщото правѣха и други нѣкои. Между тѣхъ не малко бѣ послужилъ и починалиятъ миналата година американецъ д-ръ Лонгъ, добрѣ познатиятъ на много българи професоръ въ американското въ Цариградъ училище *Робертъ—Колежъ*.

VII.

Идеята за една българска делегация въ Европа.

Прѣдъ видъ на това ужасно положение и при нееднократно констатираната невъзможность да се помогне другояче народу, идеята за изпращане едно-двѣ лица по Европа, за да опишатъ въ всичката потресаеща дѣйствителность това положение прѣдъ правителствата на великитѣ сили и да ходатайствуватъ прѣдъ тѣхъ както за съдѣйствието имъ да се тури часъ по-скоро край на сегашното зло, така и за едно по-сносно бждеще на тѣй измжчения български народъ: тази идея като че да изникна сама отъ себе между нѣкои отъ цариградскитѣ българи. При всичко това тя не бѣше изключително тѣхна. За изпращане лица по Европа съ тая цѣль имаше вече писма и отъ Пловдивъ, отъ Татаръ-Пазарджикъ, отъ София и отъ нѣкои други мѣста, и въ тия писма се настояваше да се изпрати по Европа една българска